

Sygn. akt IV U 227/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2018 r. w S.

odwołania wspólników (...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 02 lutego 2018 r. Nr (...)

w sprawie z wniosku C. Z. i D. Z. wspólników (...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

z udziałem V. L.

o ustalenie właściwego ustawodawstwa

oraz

odwołania wspólników (...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 02 lutego 2018 r. Nr (...)

w sprawie z wniosku C. Z. i D. Z. wspólników (...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

z udziałem V. H.

o ustalenie właściwego ustawodawstwa

a także

odwołania wspólników (...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 02 lutego 2018 r. Nr (...)

w sprawie z wniosku C. Z. i D. Z. wspólników (...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

z udziałem V. G.

o ustalenie właściwego ustawodawstwa

I. zmienia zaskarżoną decyzję Nr (...) w ten sposób, że ustala, iż w okresie od dnia 06 grudnia 2017 roku do dnia 05 grudnia 2018 roku wobec obywatela U. V. G. mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004 roku w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16.09.2009 roku dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do wydania dla obywatela U. V. G. zaświadczenia A1 na okres od dnia 06 grudnia 2017 roku do dnia 05 grudnia 2018 roku;

II. oddala odwołanie od decyzji Nr (...) i zasądza od płatników składek C. Z. i D. Z. wspólników (...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w Z. solidarnie na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. oddala odwołanie od decyzji Nr (...) i zasądza od płatników składek C. Z. i D. Z. wspólników (...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w Z. solidarnie na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 227/18

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z 2 lutego 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.83 ust.1 pkt 2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016r. poz. 963 ze zm.) oraz art.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z 24 listopada 2010r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo ustalił, że w okresie od 24 listopada 2017r. do 23 listopada 2018r. wobec obywatela U. V. L. nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 oraz odmówił wydania dla obywatela U. V. L. zaświadczenia A1 na okres od 24 listopada 2017r. do 23 listopada 2018r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że płatnicy składek – wspólnicy (...) S.C. z siedzibą w Z. wystąpili do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. o wydanie zaświadczenia potwierdzającego zastosowanie polskich przepisów w zakresie ustawodawstwa właściwego na podstawie art.13.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) dla pracownika najemnego V. L. obywatela U. w związku z wykonywaniem pracy na terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich Unii Europejskiej w okresie od 24 listopada 2017r. do 23 listopada 2018r. Organ rentowy w oparciu o art.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) stwierdził, że Polska nie jest państwem, w którym zwykle zamieszkuje V. L. w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Nie można bowiem uznać, że miejscem, w którym znajduje się centrum interesów życiowych V. L. mającego rodzinę w kraju pochodzenia, jest terytorium Polski. Organ rentowy powołał się w tym zakresie na kryteria służące ustaleniu miejsca zamieszkania określone w art.11.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009. Wskazując na powyższe organ rentowy stwierdził, że Polska nie jest miejscem zamieszkania V. L., a jedynie miejscem pobytu w kraju zatrudnienia i dlatego przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia

2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 nie mogą mieć do niego zastosowania (decyzja z 2 lutego 2018r. k.51-55 akt organu rentowego dot. V. L.).

Inną decyzją nr (...) z 2 lutego 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.83 ust.1 pkt 2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016r. poz. 963 ze zm.) oraz art.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z 24 listopada 2010r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo ustalił, że w okresie od 7 grudnia 2017r. do 10 kwietnia 2018r. wobec obywatela B. V. H. nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 oraz odmówił wydania dla obywatela B. V. H. zaświadczenia A1 na okres od 7 grudnia 2017r. do 10 kwietnia 2018r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że płatnicy składek – wspólnicy (...) S.C. z siedzibą w Z. wystąpili do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. o wydanie zaświadczenia potwierdzającego zastosowanie polskich przepisów w zakresie ustawodawstwa właściwego na podstawie art.13.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) dla pracownika najemnego V. H. obywatela B. w związku z wykonywaniem pracy na terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich Unii Europejskiej w okresie od 7 grudnia 2017r. do 10 kwietnia 2018r. Organ rentowy w oparciu o art.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) stwierdził, że Polska nie jest państwem, w którym zwykle zamieszkuje V. H. w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Nie można bowiem uznać, że miejscem, w którym znajduje się centrum interesów życiowych V. H. mającego rodzinę w kraju pochodzenia, jest terytorium Polski. Organ rentowy powołał się w tym zakresie na kryteria służące ustaleniu miejsca zamieszkania określone w art.11.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009. Wskazując na powyższe organ rentowy stwierdził, że Polska nie jest miejscem zamieszkania V. H., a jedynie miejscem pobytu w kraju zatrudnienia i dlatego przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 nie mogą mieć do niego zastosowania (decyzja z 2 lutego 2018r. k.43-47 akt organu rentowego dot. V. H.).

Wreszcie decyzją nr (...) z 2 lutego 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 83 ust.1 pkt 2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016r. poz. 963 ze zm.) oraz art.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z 24 listopada 2010r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo ustalił, że w okresie od 6 grudnia 2017r. do 5 grudnia 2018r. wobec obywatela U. V. G. nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 oraz odmówił wydania dla obywatela U. V. G. zaświadczenia A1 na okres od 8 grudnia 2017r. do 5 grudnia 2018r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że płatnicy składek – wspólnicy (...) S.C. z siedzibą w Z. wystąpili do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. o wydanie zaświadczenia potwierdzającego zastosowanie polskich przepisów w zakresie ustawodawstwa właściwego na podstawie art.13.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) dla pracownika najemnego V. G. obywatela U. w związku z wykonywaniem pracy na terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich Unii Europejskiej w okresie od 6 grudnia 2017r. do 5 grudnia 2018r. Organ rentowy w oparciu o art.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) stwierdził, że Polska nie jest państwem, w którym zwykle zamieszkuje V. G. w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Nie można bowiem uznać, że miejscem, w którym znajduje się centrum interesów życiowych V. G. mającego rodzinę w kraju pochodzenia, jest terytorium Polski. Organ rentowy powołał się w tym zakresie na kryteria służące ustaleniu miejsca zamieszkania określone w art.11.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009. Wskazując na powyższe organ rentowy stwierdził, że Polska nie jest miejscem zamieszkania V. G., a jedynie miejscem pobytu w kraju zatrudnienia i dlatego przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia

2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 nie mogą mieć do niego zastosowania (decyzja z 2 lutego 2018r. k.41-45 akt organu rentowego dot. V. G.).

Odwołania od powyższych trzech decyzji złożyli płatnicy składek C. Z. i D. Z. wspólnicy (...) S.C. z siedzibą w miejscowości Z. zaskarżając je w całości, wnosząc o ich zmianę i stwierdzenie, że ubezpieczeni V. L., V. H. i V. G. spełniają przesłanki do wydania wobec nich zaświadczeń o właściwym ustawodawstwie (A1) w w/w okresach. Wskazali, że w/w zaświadczenie jest wymagane przy wykonywaniu przewozów m.in. do N., F., W. i B.. Odmawiając wydania przedmiotowego zaświadczenia organ rentowy nie uwzględnił interesów pracodawcy, który terminowo i sumiennie reguluje składki za zatrudnionych pracowników. Skarżący nie zakwestionowali, że konieczne jest spełnienie przez zatrudnionych pracowników – dwóch obywateli U. oraz obywatela B. warunku legalnego zamieszkiwania w P. i wskazali, że V. L., V. H. i V. G. warunek ten spełniają. Legalnie bowiem pracują w P. i legalnie tu zamieszkują, a ponadto swoją przyszłość wiąże z Polską, jednakże sprowadzenie rodziny do Polski nie jest kwestią, którą można zorganizować w ciągu tygodnia. Podjęcie i kontynuowanie pracy od wielu miesięcy oraz najem lokalu mieszkalnego w P. potwierdza zamiar wyżej wymienionych osób zamieszkiwania w P.. Odwołania od w/w decyzji zostały zarejestrowane pod sygnaturami akt odpowiednio IV U 227/18, IV U 228/18 i IV U 229/18 (odwołania k.2, 36 i 69 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie oraz zasądzenie od płatnika składek na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy powołał się na przepisy prawa i argumentację przedstawioną w zaskarżonych decyzjach. Organ rentowy podkreślił, że zgromadzone dowody nie dają podstaw do ustalenia, że V. L., V. H. i V. G. posiadają ośrodki interesów życiowych na terenie Polski i tym samym ich miejscem zamieszkania jest terytorium Polski. Do ustalenia takiego nie jest wystarczające legalne przebywanie i zatrudnienie na terenie Polski (odpowiedzi organu rentowego na odwołania k.5-7, 38-40 i 70-72 akt sprawy).

Postanowieniem z 10 października 2018r., na podstawie art.219 kpc Sąd połączył w/w sprawy z odwołania płatników składek od decyzji dotyczących V. L., V. H. i V. G. celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygnaturą akt IV U 227/18 (postanowienie z 10 października 2018r. k.99-99v akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

(...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w miejscowości Z., powiat M. prowadzi działalność transportową, w tym świadczy usługi z zakresu przewozów międzynarodowych (licencja Głównego Inspektora Transportu Drogowego wydana (...) Spółki (...) na okres od 5 grudnia 2017r. do 4 grudnia 2022r. k.27 akt organu rentowego dot. V. G.).

Ubezpieczony V. G. jest obywatelem U.. Urodził się w dniu (...) w obwodzie zakarpackim na Ukrainie. Ubezpieczony jest żonaty, ma jedno dziecko. Żona i dziecko ubezpieczonego mieszkają na Ukrainie w wynajmowanym mieszkaniu (oświadczenie ubezpieczonego k.9 akt organu rentowego). Od stycznia 2016r. ubezpieczony leganie przebywa i pracuje na terenie Polski (karta pobytu na terenie RP k.17 akt organu rentowego). W dniu 22 stycznia 2016r. ubezpieczony i (...) Spółki (...) zawarli umowę o pracę, na mocy której ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego w pełnym wymiarze czasu pracy. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren całej E. (umowa o pracę z 22 stycznia 2016r. k.11-15 akt organu rentowego). Od 1 grudnia 2017r. ubezpieczony zamieszkuje w lokalu mieszkalnym znajdującym się w budynku na nieruchomości w miejscowości (...). W dniu 1 grudnia 2017r. ubezpieczony zawarł z płatnikiem składek C. Z. umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w budynku na w/w nieruchomości o powierzchni 32 metrów kwadratowych składającego się z pokoju z aneksem kuchennym i łazienki. Czynsz najmu ustalono na kwotę 100 złotych miesięcznie (umowa najmu lokalu mieszkalnego z 1 grudnia 2017r. k.37-39 akt organu rentowego). W lokalu tym ubezpieczony spędza czas wolny między zleceniami przewozów. Ubezpieczony wykonuje przewozy międzynarodowe, w związku z tym 10% czasu pracy przypada na pracę na terenie Polski, a 90% na pracę w pozostałych krajach Unii Europejskiej – N.,F., A., H., B., W., H., S., S., D., W. (informacja z 6 grudnia 2017r. w celu wydania zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym k.1-3 akt organu rentowego).

W latach 2016-2017 ubezpieczony V. G. rozliczył się z podatku w P. składając do Urzędu Skarbowego w M. zeznania o wysokości osiągniętych dochodów (informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. z 27 sierpnia 2018r. - w kopercie na k.96 akt sprawy).

V. L. jest obywatelem U.. Urodził się w dniu (...) w obwodzie iwanofrankowskim na Ukrainie. V. L. jest żonaty, ma pełnoletniego syna. Żona ubezpieczonego mieszka na Ukrainie w domu swoich rodziców. Jego syn jest pełnoletni, przebywa czasowo w P. i tutaj pracuje (oświadczenie ubezpieczonego k.15 akt organu rentowego). V. L. legitymował się wizą na czas pobytu w P. wydaną na okres od 5 października 2017r. do 26 lutego 2018r. w celu podjęcia zatrudnienia (wiza k.19 ak organu rentowego). W dniu 11 października 2017r. V. L. i (...) Spółki (...) zawarli umowę o pracę, na mocy której V. L. został zatrudniony na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego w pełnym wymiarze czasu pracy. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren całej E. (umowa o pracę z 11 października 2017r. k.9-13 akt organu rentowego). W dniu 1 grudnia 2017r. V. L. zawarł z płatnikiem składek C. Z. umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w budynku na nieruchomości w miejscowości (...), o powierzchni 37 metrów kwadratowych składającego się z pokoju z aneksem kuchennym i łazienki. Czynsz najmu ustalono na kwotę 100 złotych miesięcznie (umowa najmu lokalu mieszkalnego z 1 grudnia 2017r. k.47-49 akt organu rentowego). W lokalu tym V. L. ma spędzać czas wolny między zleceniami przewoźów. V. L. wykonuje przewozy międzynarodowe, w związku z tym 10% czasu pracy przypada na pracę na terenie Polski, a 90% na pracę w pozostałych krajach Unii Europejskiej – N., F., A., H., B., W., H., S., S., D., W. (informacja z 24 listopada 2017r. w celu wydania zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym k.1-3 akt organu rentowego).

W 2017r. V. L. rozliczył się z podatku w P. składając do Urzędu Skarbowego w M. zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. z 29 sierpnia 2018r. - w kopercie na k.29 akt sprawy).

V. H. jest obywatelem B.. Urodził się w dniu (...) w obwodzie (...) na B.. V. H. jest żonaty, ma małoletniego syna. Żona i syn V. H. mieszkają na B., w wynajętym mieszkaniu (oświadczenie ubezpieczonego k.15 akt organu rentowego). W dniu 7 grudnia 2017r. V. H. i (...) Spółki (...) zawarli umowę o pracę, na mocy której V. H. został zatrudniony na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego w pełnym wymiarze czasu pracy. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren całej E. (umowa o pracę z 7 grudnia 2017r. k.9-13 akt organu rentowego). Uprzednio ,tj. w dniu 23 listopada 2017r. V. H. zawarł z płatnikiem składek C. Z. umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w budynku na nieruchomości w miejscowości (...) o powierzchni 37 metrów kwadratowych składającego się z pokoju z aneksem kuchennym i łazienki. Czynsz najmu ustalono na kwotę 100 złotych miesięcznie (umowa najmu lokalu mieszkalnego z 23 listopada 2017r. k.39-41 akt organu rentowego). W lokalu tym V. H. ma spędzać czas wolny między zleceniami przewoźów. V. H. wykonuje przewozy międzynarodowe, w związku z tym 10% czasu pracy przypada na pracę na terenie Polski, a 90% na pracę w pozostałych krajach Unii Europejskiej – N., Francja, Austria, Holandia, Belgia, W., H., S., S., Dania, Węgry (informacja z 6 grudnia 2017r. w celu wydania zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym k.1-3 akt organu rentowego).

W 2017r. V. H. nie rozliczył się z podatku w P. (informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. z 27 sierpnia 2018r. - w kopercie na k.62 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Spośród rozpoznawanych w niniejszej sprawie odwołań płatników składek C. Z. i D. Z. wspólników (...) S.C. z siedzibą w miejscowości Z. uzasadnione okazało się odwołanie dotyczące odmowy wydania zaświadczenia A1 w odniesieniu do V. G..

Jak wynika z akt organu rentowego, w dniu 7 grudnia 2017r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. wniosek płatników składek o wydanie zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym dla pracownika V. G. – obywatela U. wykonującego dla płatników składek pracę w charakterze kierowcy w transporcie międzynarodowym na okres od 6 grudnia 2017r. do 5 grudnia 2018r. Wnioskodawcy wskazali, że w/w pracownik świadczy pracę, która w 10% jest wykonywana w P., a w pozostałych 90% na terenie innych państw Unii Europejskiej. Jako podstawę

wniosku wskazano regulację art.13.1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. UE L z 30 kwietnia 2004r. ze zm.). Zgodnie z tym uregulowaniem osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną w dwóch lub w kilku Państwach Członkowskich podlega:

a) ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli wykonuje znaczną część pracy w tym Państwie Członkowskim lub jeżeli jest zatrudniona przez różne przedsiębiorstwa lub przez różnych pracodawców, którzy mają siedzibę lub miejsce wykonywania działalności w różnych Państwach Członkowskich lub

b) ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się siedziba lub miejsce wykonywania działalności zatrudniającego ją przedsiębiorstwa, jeżeli osoba ta nie wykonuje znacznej części swojej pracy w Państwie Członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania.

Z uwagi na to, że V. G. jest obywatelem U. rozstrzygnięcie wniosku płatników składek wymagało uprzedniej oceny, czy w/w pracownik zamieszkuje legalnie na terenie Polski jako członka Unii Europejskiej. Zgodnie bowiem z art.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 24 listopada 2010r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo, w/w rozporządzenia (WE) nr 883/2004r. i nr (...) mają zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo, jak również do członków ich rodzin i osób pozostałych przy życiu po ich śmierci, pod warunkiem że zamieszkują oni legalnie na terytorium państwa członkowskiego i znajdują się w sytuacji, która pod każdym względem dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego.

Organ rentowy odmawiając ustalenia, że wobec V. G. w okresie objętym wnioskiem płatników składek ,tj. w okresie od 6 grudnia 2017r. do 5 grudnia 2018r. znajduje zastosowanie ustawodawstwo polskie ustalone na podstawie art.13.1 pkt b rozporządzenia (WE) nr 883/2004 jako ustawodawstwo państwa, w którym znajduje się siedziba pracodawcy i co za tym idzie wydania ubezpieczonemu zaświadczenia A1 podniósł, że w okolicznościach sprawy brak jest podstaw do ustalenia, że w P. znajduje się centrum interesów życiowych ubezpieczonego i miejsce jego zamieszkania. Ustalając, czy ubezpieczony zamieszkuje w P. organ rentowy odwołał się do uregulowania zawartego w art.11.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. W myśl tego uregulowania do ustalenia miejsca zamieszkania osoby, do której stosuje się rozporządzenie podstawowe, należy ustalić ośrodek interesów życiowych zainteresowanego w oparciu o ogólną ocenę wszystkich dostępnych informacji dotyczących istotnych okoliczności, które mogą obejmować, w stosownych przypadkach: czas trwania i ciągłość pobytu na terytorium zainteresowanych państw członkowskich, sytuację danej osoby, w tym: charakter i specyfikę wykonywanej pracy, w szczególności miejsce, w którym praca ta jest zazwyczaj wykonywana, jej stały charakter oraz czas trwania każdej umowy o pracę, jej sytuację rodzinną oraz więzi rodzinne, prowadzenie jakiegokolwiek działalności o charakterze niezarobkowym, jej sytuację mieszkaniową, zwłaszcza informację, czy sytuacja ta ma charakter stały, państwo członkowskie, w którym osoba uważana jest za mającą miejsce zamieszkania dla celów podatkowych. Stosując się do powyższej regulacji organ rentowy stwierdził, że V. G. jedynie tymczasowo przebywa w P. jako kraju zatrudnienia, a centrum jego interesów życiowych, determinowane m.in. przez fakt posiadania rodziny na Ukrainie, znajduje się właśnie na Ukrainie.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że stanowisko organu rentowego w kwestii miejsca zamieszkania V. G. jest błędne. Wskazać należy, że zastosowany przez organ rentowy w/w przepis art.11.1 rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 987/2009 ma zastosowanie w przypadku, gdy pomiędzy instytucjami dwóch lub więcej państw członkowskich istnieje rozbieżność opinii w odniesieniu do ustalenia miejsca zamieszkania. W okolicznościach niniejszej sprawy nie ma natomiast sporu między instytucjami państw członkowskich. W ocenie Sądu w okolicznościach sprawy w pełni uzasadnione jest stwierdzenie, że V. G. zamieszkuje legalnie na terenie Polski. Przedstawiona przez płatników składek karta pobytu ubezpieczonego nie pozostawia wątpliwości, że ubezpieczony legalnie przebywa na terenie RP oraz legalnie wykonuje pracę w charakterze kierowcy w transporcie

międzynarodowym. Z ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczony posiada w P. – w miejscowości Z. prawo najmu lokalu mieszkalnego, w którym przebywa w czasie wolnym od pracy. Okoliczność, że lokal ten znajduje się na nieruchomości, na której znajduje się siedziba spółki (...) oraz, że w tym samym budynku zamieszkują również inni pracownicy tej spółki, nie może być powoływana jako argument przeciwko ustaleniu, że ubezpieczony zamieszkuje na terenie Polski. W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że zamieszkiwanie ubezpieczonego na terenie Polski ma swoje źródło w fakcie wykonywania pracy na rzecz polskiego pracodawcy. Zatrudnienie jest jednak doniosłym motywem w wyborze miejsca zamieszkania. Bezsporne jest, że ubezpieczony ma na Ukrainie rodzinę. Posiadanie rodziny na terenie U. jest okolicznością, która wiąże ubezpieczonego z jego ojczystym krajem. Nie jest to jednak okoliczność niwecząca ustalenie, że ubezpieczony, który od dłuższego czasu pracuje i przebywa w P. oraz co istotne, a co pomija organ rentowy, za dwa ostatnie lata (2016r. i 2017r.) rozliczył podatek w P., zamieszkuje legalnie na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Reasumując, wobec ustalenia, że V. G. zamieszkuje na terytorium państwa członkowskiego UE, Sąd stwierdził, że zachodzą podstawy do wydania przez organ rentowy zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym dla ubezpieczonego jako osoby, która wykonuje pracę najemną w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich UE na podstawie art. 13.1 rozporządzenia Parlamentu i Rady (WE) nr 883/2004. Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art.477¹⁴§2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję nr (...) i orzekł jak w pkt I sentencji wyroku.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do uwzględnienia odwołań płatników składek od decyzji nr (...) dotyczącej odmowy wydania zaświadczenia A1 w odniesieniu do V. L. oraz od decyzji nr (...) dotyczącej odmowy wydania zaświadczenia A1 w odniesieniu do V. H.. W ocenie Sądu zgromadzone w sprawie dowody nie dały podstaw do ustalenia, że w/w osoby – obywatele odpowiednio U. i B. zamieszkują na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Płatnicy składek przedłożyli umowy o pracę zawarte z V. L. i z V. H. oraz zawarte w nimi umowy najmu lokali mieszkalnych położonych na nieruchomości w miejscowości (...). Dowody te nie są jednak wystarczające do stwierdzenia, że V. L. i V. H. zamieszkują na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, tj. że Polska stanowi obecnie centrum ich interesów życiowych. Wskazać należy, że załączona do wniosku wiza pobytowa V. L. w P. wydana była na okres od 5 października 2017r. do 26 lutego 2018r., a zatem nie obejmowała większości okresu, którego dotyczył wniosek płatników składek o wydanie zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym. Z kolei w odniesieniu do V. H. wskazać należy, że do wniosku o wydanie zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym nie załączono dokumentu potwierdzającego legalność jego pobytu w P.. Ponadto jak wynika z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. w 2017r. V. H. nie rozliczył się z podatku w P. (informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. z 27 sierpnia 2018r. - w kopercie na k.62 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art.477¹⁴§1 kpc, Sąd oddalił odwołania płatników składek od decyzji oznaczonych numerami (...) i (...) oraz stosownie do wyniku sprawy – na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804 ze zm.) oraz w zw. z art.864 kc orzekł od zwrocenie przez płatników składek na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego – pkt II i III sentencji wyroku.